

nærmest bekræftige os med Meieridrift, men der kunne vi lige saa lidt undvære Kreaturvast som Opdretterne: vi maa alle vasse vore Høveder een eller to Gange om Aaret — ja, de Herrer maa give mig Lov til at bruge et Udtryk, som vi daglig brug: hos os — og jeg kan ikke se Andet, end at vi paa ingen Maade kunne være tjente med at vedtage et saadant Forslag. Jeg kan ikke se, at der er Noget, der mere nedbryder Respekten for Loven, end at vedtage en Lov, som bliver overtraadt hver Dag. Vi ere for godt kjendte med dette paa Landet. Kreaturvasten forstaa vi meget godt selv at besørge, vi behøve slet ikke at gaa til Dyrlægen for at faae vore Høveder vassede med Arsenik. Det sker med Hundreder, ja, med Tusinder af Dyr, og jeg har aldrig hørt fra min Egn, at der er kommet nogen Ulykke ud deraf, saa jeg kan ikke se, hvad vi skulle vinde ved de her foreslaaede Bestemmelser. Jeg skal slutte med den Bemærkning, da jeg forudser, at det ikke kan føre til Noget at komme ind paa en Forhandling om Lovforslaget, naar man huller den Modtagelse, det fik isjor, ikke alene fra Oppositionens Side, men ogsaa fra anden Side, netop angaaende dette Punkt, at jeg ikke kan se Andet, end at den høitærede Ministers Mening med at fremsætte et Lovforslag som dette, neppe kan være Andet, end at det skal gaa til et Udvalg, hvorfra der saa alligevel ikke vil komme Noget ud. Underledes kan jeg ikke forstaa det.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg skal først minde om, at dette Lovforslag kun har været til 1ste Behandling her i Thinget isjor, der fremkom ikke nogen Udvalgsbetænkning, og der fandt som Følge deraf heller ikke nogen Afstemning Sted, hvoraf man kunde se Thingets Villie med Hensyn til de enkelte Punkter. Derfor har jeg ingen Anledning fundet til at foretage nogen Forandring i Lovforslaget. Paa Grund af Udtalelser under den 1ste Behandling af En eller Anden kan der virkelig ikke være Tale om, at man skulde gjøre det, og de ærede Medlemmer maa jo ogsaa erindre, at der ikke har foreligget noget Endringsforslag, og at der som Følge deraf ikke har fundet nogen Afstemning Sted, der kunde siges at være et Udtryk for Thingets Mening i denne Sag. Og hvad selve det Punkt angaar, som begge de ærede Talere berørte, gjorde de sig Vegge og især den første af dem skyldig i en Misforstaaelse, naar de mente, at kun Dyrlæger skulde være berettigede til at foretage Kreaturvast. Det er jo ikke Tilfældet: naar de ærede Medlemmer ikke vilde indskrænke sig til at læse det 1ste Stykke af § 9, men ogsaa ville læse det 2det Stykke af Paragrafen igjennem, ville de finde, at der staar udtrykkelig at foruden Dyrlæger de Personer, som enten tidligere af Justitsministeriet have erholdt eller senere

maatte erholde Tilladelse til at foretage Kreaturvast med Arsenik, fremdeles som hidtil skulde være berettigede dertil, med andre Ord, § 9 indeholder slet ingen Forandring i den bestaaende Retstilstand. Den gaar ud paa for dette hele Forholds Vedkommende at laa fast, hvad der allerede nu gjælder. Der er slet ikke foreslaaet nogen Forandring, der skulde gaa ud paa at genere eller binde Befolkningen mere end hidtil. Jeg maa derfor antage, at de Betragtninger, som de ærede Talere have fremsat angaaende dette Punkt, hvile paa en fuldstændig Misforstaaelse og tildeis maa være foranledigede ved, at de have indstrænket sig til at læse det 1ste Stykke af § 9 igjennem og ikke det 2det Stykke.

Jagd: Under det nedslaaende Indtryk, som man naturligvis maatte faae ved at se saa mange vigtige Lovforslag passere igjennem 1ste Behandling, uden at de kunde afvinde Thinget saa megen Interesse, at der kunde blive reist nogen Diskussion derom, er det unegtelig opmuntrende at se, at denne Sag dog har kunnet fremfalde saa megen Interesse, om det ogsaa kun gjælder Høveder, som det ærede Medlem (Bust) bemærkede. Jeg skal dog, for efter Gode søge at støtte denne Sag, da det er en Fornøjelse at se, at vi dog kunne komme til at arbejde, sige, at jeg i det væsentlige kan tiltræde, hvad de tvende første Talere have udtalt for at lette Afdgangen til at fjerne de Hindringer, der have stillet sig i Veien for visse af dem omtalte meget vigtige og nødvendige Foranstaltninger i Landbrugets Interesse, og jeg kan i Hovedsagen slutte mig til deres Udtalelser i denne Retning.

Bust: Det er kun en lille Indsigelse, jeg vil tillade mig at gjøre imod den høitærede Minister, naar han udtaler, at vi, altsaa baade jeg og min ærede Sidemand (Chr. Jensen), skulde have gjort os skyldige i en Misforstaaelse ved kun at læse den 1ste Del af § 9. Vi, der sade i Udvalget isjor, behøve jo kun at kaste et Blik paa Forslaget, — det er jo en gammel Bekjendt, — for at vide, at den anden Del af Paragrafen siger, at ogsaa Andre kunne faae Tilladelse til Kreaturvast, men vel at mærke, naar de forstaa paa behørig Maade at indvinde sig hos den høitærede Minister; men jeg er ikke nogen Under af saaledes at forøge Ministervælben her i Danmark i nogen særlig Grad. Naar den høitærede Minister siger, at dette ikke er Andet end den bestaaende Tilstand, og at der ikke foreslaas noget Nyt, saa siger jeg, at der dog er en Forskjel derpaa. Naar der bliver foreslaaet en Lovbestemmelse paa dette eller hint Omraade, hvor vi tidligere ikke have haft nogen saadan, idet der aldrig er slet nogen Ulykke ved, at man